

พุทธนวัตกรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียน และเยาวชน
The Base on Innovation Buddhism for Teenagers
and Students.

กัลยรัตน์ คำคุณเมือง^{*}
Kanyarat Kumkoonmuang
อินตา ศิริวรรณ^{**}
Intha Siriwan
สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย^{***}
Suddhipong Srivichai
จุฑามาศ วารีแสงทิพย์^{****}

บทคัดย่อ

นักเรียน และเยาวชน ในวัยนี้มีกระบวนการที่เปลี่ยนแปลง และปรับพฤติกรรมทางร่างกาย และจิตใจ เป็นอย่างมาก ดังนั้น การอบรมสั่งสอน ใช้การมีส่วนร่วมในลักษณะสร้างความสัมพันธ์กับกิจกรรมที่จะต้องพัฒนาตามหลักพุทธนวัตกรรม ต้องเห็นแบบอย่างที่ดีจากกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพล กลุ่มเพื่อน สื่อสารมวลชน จะขึ้นำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีได้

คำสำคัญ : พุทธนวัตกรรม, นักเรียน, เยาวชน

Abstract

Students and teenagers in this generation were changed by their nature and adjusted their behavior both physically and mentally as so

^{*} นางสาวกัลยรัตน์ คำคุณเมือง, Miss Kanyarat Kumkoonmuang, นิสิตสาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา คุรุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต, ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Email : noikanyarat2515@gmail.com.

^{**} รศ.ดร.อินตา ศิริวรรณ, Assoc. Prof. Dr. Intha Siriwan : ประธานกรรมการควบคุมดัชนีพนธ์.

^{***} รศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย, Assoc. Prof. Dr.Suddhipong Srivichai : กรรมการควบคุมดัชนีพนธ์.

^{****} รศ.ดร.จุฑามาศ วารีแสงทิพย์, Assoc. Prof. Dr. Jutamas Vareesangthip : กรรมการควบคุมดัชนีพนธ์.

much. So, there was more cultivation participation for activity development according to the base on innovation Buddhism. They were having been a good example from influence people friends and mass media which will indicate good behavior changes.

Keywords: Buddhism Innovation, Teenagers, Students.

บทนำ

ปัจจัยที่นำมาใช้เป็นกรอบวิเคราะห์ขององค์รวมทำให้เป็นฐานที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มเป้าหมายในการถ่ายทอดหลักพุทธทศวัตกรรม ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันพระพุทธศาสนา และสถาบันสังคม ประเทศไทยมีจุดแข็งของสังคมไทย คือ มีพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมศรัทธา และเป็นที่ยอมรับว่า ประเทศไทยมีพระพุทธศาสนาเป็นศูนย์กลาง ความผูกพันระหว่างวัดและชุมชน จึงทำให้เป็นทุนทางจิตวิญญาณ (SPIRITUAL-CAPITAL) ทุนทางวัฒนธรรมคอนโทรล (CULTURAL CAPITAL) ในสังคมประเทศไทย ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน “บ้าน วัด โรงเรียน” เป็นทุนมรดกทางสังคมคู่สังคมไทย สถาบันหลักทั้งสาม จึงเป็นจึงมีความสัมพันธ์ และเชื่อมโยงกิจกรรมในชุมชน ทุก ๆ มิติ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ลักษณะชุมชนที่ปรากฏในประเทศไทย ประกอบด้วย “บ้าน” หมายถึง ชุมชนเป็นแหล่งรวมของบุคคล และระบบชีวิตที่ทำให้เกิดกิจกรรมทางสังคมที่หลากหลาย “วัด” หมายถึง สถาบันทางพระพุทธศาสนา เป็นสถาบันที่ชัดเจน และ บ่มเพาะทางวัฒนธรรม และเป็นศูนย์รวมจิตใจของชุมชน “โรงเรียน” หมายถึง สถานศึกษาซึ่งเพิ่มเติมความรู้ และถ่ายทอดการศึกษาอย่างเป็นระบบ (พุทธทาส ภิกขุ, 2556)

พระพุทธศาสนาเป็นสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นวิทยาการที่ทำให้สังคมอยู่อย่างมีความสุข(พุทธทาส ภิกขุ, 2556) หากศึกษาอย่างละเอียดพระพุทธศาสนามีหลักการ มีเจตนา มีวิญญูณ เพื่อสุขภาพอนามัยทางร่างกายและจิตใจจะเป็นเรื่องทางกายเป็นส่วนใหญ่ จิตยังไม่ถูกแก้ไข แต่พระพุทธศาสนาสามารถจัดความเจ็บความทุกข์ทั้งทางกาย และทางจิต และทางวิญญูณให้หมดสิ้นไป หลักการปฏิบัติใน

พระพุทธศาสนาเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาภายในใจของตนเอง และวิธีการที่จะซ่อนอยู่ในธรรมะตามหลักพระพุทธศาสนาจะช่วยให้สุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นศาสตร์แห่งสังคมที่อุดมไปด้วยคุณธรรมทางปัญญา

ตามแนวคิดทางสังคมวิทยาเห็นว่า การอบรมเลี้ยงดู หรือ การอบรมปลูกฝังพุทธนวัตกรรมโดยครอบครัว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของบุคคลให้มากที่สุด เพราะครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก มีอิทธิพลต่อชีวิต และมีพัฒนาการทุกๆ ด้านของนักเรียน พ่อแม่มีบทบาทในการถ่ายทอดความเชื่อ เจตนาคติ ค่านิยม และแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ ให้แก่เด็กนักเรียนในการเลี้ยงดู รวมทั้งการถ่ายทอดคุณธรรมจริยธรรมทางศาสนาเบื้องต้นด้วย (เมตตา วนันธานนท์, 2556)

สรุปได้ว่า สถาบันพระพุทธศาสนา เป็นสถาบันพื้นฐาน เพื่อจรรโลง เพื่อกระทำความดี เป็นจุดเริ่มต้นของบรรทัดฐาน แบบแผน จริยธรรม และคุณธรรม ทำหน้าที่ปลูกฝังคุณธรรมให้แก่เด็กนักเรียน และเยาวชนเพื่อให้สังคมดำรงอยู่ด้วยความสงบสุขโดยมีแนวทางปฏิบัติที่สถาบันพระพุทธศาสนาจะนำมาเป็นหลักในการปลูกฝังพุทธนวัตกรรม

พุทธนวัตกรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียน และเยาวชน

พุทธนวัตกรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนและเยาวชน 10 ประการ ดังนี้

1. มีวินัย
2. ความอดทน อดกลั้น
3. ความขยันหมั่นเพียร
4. ความซื่อสัตย์ซื่อตรง
5. ความรับผิดชอบ
6. ความมีสติ
7. ความพอเพียง
8. ความเมตตา กรุณา และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
9. ความกตัญญูกตเวที
10. ความเสียสละ

พุทธนวัตกรรมทั้ง 10 ประการ มีความสอดคล้อง และสนับสนุนกัน โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มทำหน้าที่แตกต่างกัน

กลุ่มที่ 1 พุทธวัตรกรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน

พุทธวัตรกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ ความมีวินัย ความอดกลั้น อดทน ความขยันหมั่นเพียร พุทธวัตรกรรมทั้ง 3 ประการนี้ เป็นชุดที่ทำหน้าที่ เป็นแรงผลักดันภายในทำให้เกิดความเพียรพยายามทำสิ่งที่มุ่งหมายไว้ให้สำเร็จ เปรียบเสมือนเป็นการสร้างฐานรากที่แข็งแรงให้กับบุคคลหรือหากเปรียบเทียบต้นไม้ ก็เปรียบเป็นรากแก้ว

กลุ่มที่ 2 พุทธวัตรกรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง

พุทธวัตรกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ซื่อตรง ความรับผิดชอบ ซึ่งทำหน้าที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงให้แก่กลุ่มแรกช่วยต่อยอดผ่านการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งทำได้โดยการกระทำให้เป็นตัวอย่าง

กลุ่มที่ 3 พุทธวัตรกรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง

พุทธวัตรกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ มีสติ ความพอเพียง ๒ ประการ เป็นกลุ่มที่เหนี่ยวรั้งไม่ให้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ทำหน้าที่ต้านทานความอยากได้ตามกระแสวัตถุนิยมที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนและเยาวชนไทยปัจจุบัน

กลุ่มที่ 4 พุทธวัตรกรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน

พุทธวัตรกรรมกลุ่มนี้ ได้แก่ ความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ความกตัญญู กตเวทิตา ความเสียสละ 4 ประการนี้ เป็นชุดที่สนับสนุนให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งผลในการอยู่ร่วมกันในสังคมให้ความสำคัญต่อชีวิต ตอบแทนบุคคลผู้มีพระคุณ และสร้างให้เกิดจิตอาสา จิตพิสัยที่ดีต่อกัน จะส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมพุทธวัตรกรรมอย่างแท้จริง

ในบทความนี้จะขอนำเสนอ พุทธวัตรกรรม 10 ประการ ดังนี้

1. ความมีวินัย ได้แก่ ความยึดมั่นที่จะปฏิบัติตนในกรอบของขนบธรรมเนียมจารีต ประเพณีกฎหมาย ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ และข้อพึงปฏิบัติ การมีวินัยนั้นก่อให้เกิดความเจริญงอกงามความเป็นปึกแผ่นของสังคม และประเทศชาติ ชาติใดที่มีวินัย ย่อมมีความเข้มแข็ง มั่นคง เจริญก้าวหน้า มีความสามัคคี และเคารพกฎหมาย

การมีวินัยนั้น แบ่งการมีวินัยในตนเอง และการมีวินัยในสังคม ซึ่งการมีวินัยในตนเอง หมายถึง การที่ประพฤติตามระเบียบแบบแผนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดผลดีในการปฏิบัติ ส่วนการมีส่วนร่วมในสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะทำให้บุคคลในสังคมมีแบบแผนในการดำเนินชีวิตเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อยู่ร่วมกันในสังคมด้วยความ

รับผิดชอบได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่มีการกระทบกระทั่งกัน ย่อมทำให้เกิดความสงบสุขในสังคม และประโยชน์สุขของทุก ๆ บุคคลที่อยู่ร่วมกัน

2. ความอดทน อตกถัน ความอดทน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ขันติธรรม” เป็นหลักคำสอนสำคัญในพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์จะสอนเรื่องความอดทนด้วยการทรงแสดงธรรมต่าง ๆ ดังมีข้อความว่า

“ขันติ ความอดทน คือ ความอดทน คือความอดกลั้น เป็นตบะอย่างยิ่ง เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย” หลักคำสอนนี้ คือ “โอวาทปาฏิโมกข์” ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสไว้ในวันมาฆปุณณมี”

ความอดทน อตกถัน มี 4 ประการเพื่อประยุกต์ความอดทนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันจะต้องให้ตรงกับลักษณะ 4 ประการ ได้แก่

ประการที่ 1 อดทนต่อธรรมชาติ ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ มีหลายอย่างที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่นความร้อนจากแสงแดดที่แผดเผา หนาวลม หนาวฝน ถูกเหือบ ยุง ที่คอยกัด คอยรบกวนให้เกิดความรำคาญ แต่ต้องอดทน อตกถัน ด้วยการทำจิตใจไม่ให้เป็นทุกข์ขึ้นมา

ประการที่ 2 อดทนต่อความเจ็บไข้ได้ป่วย ชีวิตของบุคคล มีลักษณะอย่างหนึ่ง คือ จะต้องมีความเจ็บไข้ได้ป่วย ไม่สบาย เป็นเรื่องธรรมดา ๆ ดังที่พระเทศนาว่า เกิด แก่ เจ็บ ตาย เกิดขึ้นกับมนุษย์ทุกคน หลีกหนีไม่พ้น หากไม่รู้จักอดทน อตกถัน จะทำให้สูญเสียกำลังใจ หรือทำให้เกิดความรู้สึกเป็นทุกข์ทรมานเพิ่มขึ้นอีก บางคนป่วยเพียงเล็กน้อยแต่แสดงอาการเรียกร้องความสนใจ ด้วยเหตุนี้ บุคคลต้องอดทนอดกลั้นต่อความเจ็บไข้ได้ป่วย

ประการที่ 3 อดทนต่อความเจ็บใจ ข้อนี้เป็นลักษณะของการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหลากหลายรูปแบบ มีทั้งบุคคลที่ดี และบุคคลที่ไม่ดี พุทธทาส เรียกว่า อตกถันต่อบุคคลดี และบุคคลชั่ว หมายถึง การกระทำของบุคคลดี หากมีกิเลส เป็นบุคคลคนชั่ว แต่ชั่วชนิดที่ไม่มีใครเรียกว่า “ชั่ว” ดังนั้นบุคคลที่มีกิเลส ย่อมร่วมเกินบุคคลอื่นด้วยการด่าบ้าง หรือดูหมิ่นดูแคลนบ้าง ทำให้ต้องเป็นเรื่องที่ต้องอดกลั้น

ประการที่ 4 อดทนต่อกิเลส เป็นความอดทนขั้นสูง หมายถึง อดทน อตกถัน ต่ออำนาจบีบคั้นของกิเลส เช่นการสับสนหวั่นไหว อยากไปเที่ยวดูหนังดูละคร อยากกินเหล้าเมายา อยากไปแสวงกามารมณ์ อยากได้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ๆ ล่าสุด อยากได้

รถคันใหม่ แรงบีบคั้นของกิเลสเหล่านั้นล้วนมีพลังมหาศาลผลักดันให้บุคคลตื่นตระหนกทุกราย แต่เป็นเรื่องที่ต้องอดกลั้น

ดังนั้น ความอดทนจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของบุคคล กล่าวคือ เป็นพุทธานุวัตรธรรม ซึ่งสามารถสร้างสรรค์ความสง่างามให้กับชีวิตหลาย ๆ ด้าน เช่น อาชีพ การทำงาน เกียรติยศ ชื่อเสียง ความสมบูรณ์พูนสุข ด้วยเหตุนี้ ท้าวสักกะจอมเทวดา จึงกล่าวยกย่องความอดทนว่า “บุคคลทุกคนประสบความสำเร็จในชีวิตได้ทุกอย่าง ได้เสพบริโภควัตถุอันประเสริฐอย่างประณีต และสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งหลายให้สำเร็จ งดงามได้ด้วยขันติธรรม”

3. ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความพยายามในการทำงาน หรือ ทำหน้าที่ตนเองอย่างแข็งขันด้วยความมุ่งมั่นเอาใจใส่อย่างยิ่ง

4. ความซื่อสัตย์ ซื่อตรง กล่าวได้ว่า ความซื่อตรง หมายถึง ความประพฤติที่จริงใจ ไม่เอินเอียง ไม่คดโกง ไม่โกหกหลอกลวงใคร ไม่ทำผิดทั้งต่อหน้า และ ลับหลัง ไม่แสดงหาผลประโยชน์โดยมิชอบความซื่อตรงจึงครอบคลุมถึงความซื่อสัตย์ทั้งในด้านกาย วาจา ใจ อยู่ด้วยความซื่อสัตย์ เป็นความประพฤติของเฉพาะบุคคล แต่ความซื่อสัตย์นั้น นอกจากความประพฤติของบุคคลแล้ว ยังควบคุมไปถึงส่วนรวมทั้งองค์กร ด้วยบุคคลผู้ซึ่งซื่อตรงนั้น นอกจากจะเป็นบุคคลผู้ซื่อสัตย์แล้ว ยังไม่เพิกเฉย ไม่ยอมให้บุคคลผู้รอบ ๆ ข้าง หรือ บุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องกับตนนั้นทำการใด ๆ หรือ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เบียดบังฉ้อราษฎร์บังหลวง ต้องไม่หวาดกลัวต่ออิทธิพลของบุคคลที่ประพฤติมิชอบ อีกทั้งยังต้องหาทางยับยั้งต่อต้านการกระทำที่ทุจริตที่ไม่ชอบนั้นอย่างสุดฤทธิ์ เพื่อผดุงไว้ซึ่งความถูกต้องในสังคม

ความซื่อตรง แบ่งออกเป็น 5 ประการ ได้แก่

ซื่อตรงต่อตนเอง คือ การไม่โกหกตนเอง ซื่อสัตย์สุจริตต่ออุดมการณ์ของตนเอง ไม่ฝืนใจทำในสิ่งที่ไม่ใช่ปณิธานของตนเอง

ซื่อสัตย์ต่อบุคคลอื่น คือ มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตน โดยไม่เลือกชั้นวรรณะไม่เนรคุณผู้ที่มีพระคุณ และไม่เป็นบุคคลหน้าไหว้หลังหลอก

ซื่อตรงต่อเวลา คือ จะนัดหมายกับใคร หรือ จะทำงานสิ่งใด ให้ตรงเวลาที่กำหนดไว้ และ ไม่ใช้เวลาราชการไปทำประโยชน์ส่วนตน

ซื่อตรงต่อวาจา คือ เมื่อได้รับปากกับใครว่า จะทำสิ่งที่ดี และ สุจริต ให้กระทำตามที่ได้นับวาจาไว้ จะไม่ทำสิ่งที่ไม่ดี และ ทุจริต

ข้อตรงต่อหน้าที่ คือ ซื่อสัตย์สุจริต และ จริ่งใจต่อหน้าที่การงานของตน ไม่ฉ้อราษฎร์บังหลวงไม่ละทิ้งหน้าที่ แล ะปิดความรับผิดชอบ

5. ความรับผิดชอบ หมายถึง ความเอาใจใส่ มุ่งมั่นตั้งใจทำงานด้วยความเพียรพยายามเพื่อให้งานสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

6. ความมีสติ หมายถึง การควบคุมตนเองให้พร้อม มีสภาพตื่นตัว รับรู้ในประสาทสัมผัส

7. ความพอเพียง หมายถึง ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ซึ่งมีความหมายว่า การดำเนินชีวิตนั้นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาทโดยคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้พอประมาณ ดังนั้น ความพอเพียง หมายถึง ไม่โลภมาก พอใจในที่มีอยู่ เป็นอยู่ ไม่ฟุ้งเฟ้อ มีความสุขกับความ เป็นอยู่ ที่เรียบง่ายตามอัตภาพ ไม่เบียดเบียนบุคคลผู้อื่น อาจจะมีทรัพย์สิน หรือ สิ่งของที่มีมูลค่าบ้างก็ได้ แต่ต้องไม่เบียดเบียนตนเอง และ บุคคลผู้อื่น

8. ความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ความเมตตา กรุณา หมายถึง มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือเกื้อกูล โอบอ้อมอารีในลักษณะสงเคราะห์ อนุเคราะห์ หรือ บูชาคุณงามความดี แล้วแต่เวลาสถานที่และบุคคล

9. ความกตัญญู กตเวที ความกตัญญู หมายถึง การรู้สึกสำนึกในคุณ ด้วย แสดงความเคารพ นับถือเชื่อฟัง และ ช่วยเหลือในกิจการงานต่าง ๆ การกระทำเช่นนี้ ย่อมนำมาซึ่งความสุข ความเจริญ และ เป็นสิริมงคลแก่ชีวิต และหน้าที่การงาน ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยอบรมและ ส่งเสริมพฤติกรรม ของนักเรียน และ เยาวชน ให้มีลักษณะของความเป็นบุคคลมีความกตัญญู ความ ตระหนักรู้ในคุณของบุคคล สัตว์ และ สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อตนเองทั้งโดยตรง และ โดยอ้อม

10. ความเสียสละ หมายถึง การลดความเห็นแก่ตัว และ ช่วยให้บุคคลอื่น หรือ สังคมโดยรวมให้ได้ประโยชน์อันเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดคุณงามความดีแก่บุคคลผู้เสียสละ

การเสียสละเพื่อส่วนรวม หมายถึง การยินยอม และเต็มใจที่จะกระทำการใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ให้แก่สาธารณะ โดยไม่หวังผลตอบแทน บุคคลผู้เสียสละย่อมเป็นบุคคลผู้เรียกได้ว่า เป็นบุคคลผู้มีจิตอาสาเป็นการเสียสละแรงกาย แรงใจ ให้แก่บุคคลผู้อื่น และ สังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน (ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม

(ศุภยคุณธรรม) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ครอบคลุมคุณธรรม, 2554)

สรุปได้ว่า การปลูกฝังพุทธทศวัตรกรรมสำหรับนักเรียน และเยาวชน ตามกระบวนการของบุคคลที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักยึด หลักที่ว่า บุคคลจะอยู่รอดปลอดภัยมีความสุขได้ต่อเมื่อสังคมโดยรวมอยู่ได้ หากสังคมล่มสลาย บุคคลในสังคมมีปกติสุขได้อย่างไร ประโยชน์ของส่วนรวมต้องมาก่อนประโยชน์ส่วนบุคคลเสมอ ประโยชน์ของพุทธทศวัตรกรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียน และเยาวชนทางการศึกษา

การนำพุทธทศวัตรกรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียน และ เยาวชนทางการศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากจะส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของรายวิชาแล้ว ยังมีประโยชน์ดังนี้

1. ประโยชน์สำหรับผู้เรียน

- 1.1 ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น
- 1.2 ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนเป็นรูปธรรม
- 1.3 ช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้สนุกสนาน
- 1.4 ช่วยให้บทเรียนน่าสนใจ
- 1.5 ช่วยลดเวลาในการสอน
- 1.6 ช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย

2. ประโยชน์ของการสอน

- 2.1 ทำให้ประสิทธิภาพของการสอนสูงขึ้น
- 2.2 ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลาย
- 2.3 ทำให้ครูผู้สอนมีเวลามากขึ้นจึงใช้เวลาที่เหลือในการเตรียมการสอนได้

เต็มที่

- 2.4 ทำให้กระบวนการสอนง่ายขึ้น
- 2.5 ลดเวลาในการสอนน้อยลง
- 2.6 สามารถเพิ่มเนื้อหา และ จุดมุ่งหมายในการสอนมากขึ้น
- 2.7 ครูผู้สอนลดเวลาสอนในชั้นเรียน เพราะ บทบาทส่วนหนึ่งนักเรียนทำ

ด้วยตนเอง

- 2.8 ครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาความไม่ถนัดของตนเองได้
- 2.9 ครูผู้สอนสามารถสอนนักเรียนได้เนื้อหาที่กว้าง และ ลึกซึ้งกว่าเดิม

2.10 ง่ายในการประเมิน เพราะ ใช้เทคโนโลยี มุ่งให้นักเรียนประเมินตนเองด้วย

สรุปได้ว่า ประโยชน์พุทธนวัตกรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียน และ เยาวชนทางการศึกษา สามารถเปิดโอกาสของการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง ทำให้ลดช่องว่างทางการศึกษาให้น้อยลง สามารถสร้างนักเรียนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ทำให้การจัดการ และการบริหารเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ทำให้ลดการใช้งบประมาณ และสามารถใช้งบประมาณที่มีอยู่ในให้คุ้มค่า และสามารถแก้ปัญหาทางการศึกษาได้หลายประการ

บทสรุป

การปลูกฝังพุทธนวัตกรรมที่ต้องใช้ระยะเวลา และความเอาใจใส่ในการบำรุงเลี้ยงดูตั้งแต่เริ่มต้นเหมือนกับการเพาะเมล็ดซึ่งนำมาเพาะปลูกให้ออกดอกออกผล การปลูกฝังนิสัยใจคอของนักเรียน และเยาวชน เปรียบเสมือนการปลูกพืชผล เริ่มจากพร้อมเมล็ดเป็นต้นกล้า และ ใส่ปุ๋ยเติมดินบำรุงเลี้ยงดูให้เจริญเติบโตจนเป็นต้นไม้ใหญ่ที่แข็งแรง ใช้แนวทางการวิเคราะห์บนพื้นฐานทฤษฎี “รอยต่อของแต่ละช่วงอายุที่นักเรียน และเยาวชนต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่บุคคลกำหนด และ “รอยต่อของแต่ละช่วงชีวิตเป็นจุดพลิกผันให้บุคคลอ่อนแอ หรือเข้มแข็งพอในการเผชิญปัญหาชีวิตในช่วงต่อไป” เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังพุทธนวัตกรรมสำหรับนักเรียน และเยาวชนเชิงพุทธบูรณาการต่อไป เพื่อนำไปสู่กระบวนการของนวัตกรรมประกอบด้วยการค้นหาความคิดใหม่ๆการเรียนรู้ถึงโอกาสการประเมินความคิดการพัฒนานวัตกรรม และการนำนวัตกรรมเข้าสู่การจัดการศึกษาโดยกระบวนการของนวัตกรรมจะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้

เอกสารอ้างอิง

- พุทธทาส ภิกขุ. (2556). *คู่มือการศึกษาพระพุทธศาสนา* (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร : ธรรมทานมูลนิธิ
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เมตตา วณิชานนท์. (2556). *ลักษณะทางพระพุทธศาสนา และพฤติกรรมศาสตร์ของบิดามารดาที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูบุตร* (รายงานวิจัย).

กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพุทธธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒประสานมิตร

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม) สำนักงานบริหารและ
พัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ครอบครัวคุณธรรม. (2554). *คู่มือการ
ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมในสถาบันครอบครัว*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท
ธรรมสาร จำกัด.